

Országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/1145/87

Érkezett: 2006 NOV 17.

Módosító javaslat

Dr. Szili Katalin asszonynak,
az Országgyűlés elnökének
Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló, T/1145. számú törvényjavaslathoz - a Házszabály 94. §-ában, 102. §-a (1) bekezdésében és 121. §-a (7) bekezdésében foglaltaknak megfelelően -

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztek elő.

A törvényjavaslat 89. §-ának a következő módosítását (kiegészítését) javasolom:

„Az Országgyűlés felhatalmazza a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjét, illetve az elkülönített állami pénzalap kezelője szerinti felügyeleti szerv vezetőjét, hogy ha olyan európai uniós támogatás kerül 2007-ben felhasználásra, amelyet a fejezet, illetve az elkülönített állami pénzalap előirányzata nem tartalmaz, akkor új előirányzatot nyisson az európai uniós támogatás előirányzatára [-] a bevételi és a kiadási oldalon egyaránt [- és]. Felhatalmazza továbbá a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjét, hogy a központi költségvetési forrást a fejezet előirányzatain belül átcsoportosítással biztosítsa. Az átcsoportosítás – a részben az Európai Unió vagy az EGT Finanszírozási Mechanizmus és a Norvég Finanszírozási Mechanizmus által finanszírozott programok, projektek előirányzatainak kivételével – nem érinthet előirányzatmódosítási kötelezettség nélkül teljesülő előirányzatot.”

I n d o k o l á s

Az uniós források hatékony felhasználásának fontos feltétele, hogy a hazai és az uniós forrásokból működtetett programok és támogatások összehangoltan kerüljenek megtervezésre és felhasználásra. Különösen igaz ez a nem infrastrukturális fejlesztéseket, hanem személyekhez köthető támogatásokat, foglalkoztatási programokat finanszírozó, ESZA operatív programok esetében.

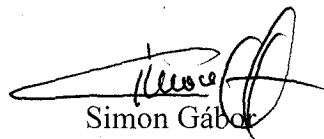
A HEFOP jelenlegi rendszerében a fejezeti kezelésű előirányzatból történő finanszírozás miatt az uniós források teljes összege a munkaügyi központok működési költségvetésébe került be, ami egyrészt rendkívül megnehezítette a programok adminisztrációját, másrészt jelentősen „torzította” a költségvetésüket azáltal, hogy az intézményeknek saját működési költségként kellett kimutatniuk például a munkanélkülieknek kifizetett támogatásokat is.

Vannak olyan programok, amelyek esetében az összehangolást az MPA kereteihez illeszkedve lehet megteremteni. Ezek közé tartozik a TÁMOP 1.1. intézkedése (Munkaerőpiaci szolgáltatások és támogatások) és 1.2. intézkedése (Foglalkoztatást ösztönző normatív támogatások).

Az MPA elkülönített állami pénzalap, amely 10 éve jól működik. Forrásai döntő többségének a felhasználása decentralizáltan, a munkaügyi központok bevonásával történik. A decentralizált szervezetek önálló MPA lebonyolítási számlával rendelkeznek. Mivel az MPA egy önálló államháztartási egység, a kialakított nyilvántartási és beszámoltatási rendszerével megvalósul az intézmények működési bevételeinek, illetve kiadásainak és az intézmények által kifizetett támogatásoknak, ellátásoknak az elkülönült kezelése és nyilvántartása.

Ily módon az MPA bázisán valósulhatna meg a nevezett intézkedések esetén a támogatások „egycsatornás” finanszírozása.

Budapest, 2006. november 17.

Simon Gábor

MSZP